

איפה

פרס החדש?

(פרס החדש חוזר ללישכתו. אחרי הנאום בכנסת. הוא נכנס ורואה את פרס הישן יושב מאחורי המיכתבה.)
פרס החדש (בזעם): מה אתה עושה כאן? אתה יודע שמקומך במרתף?
פרס הישן (בעקשנות): נמאס לי. די! כמה זמן אפשר?
פרס החדש: מה זאת אומרת, כמה זמן? תמרה! התחייבת!
פרס הישן: קל לך לומר. אתה מסתובב, מקבל פני ראשי ממשלות ושחקנים צרפתיים. מנשקים אותך באפקים ובשרדות. ואני מה?

פרס החדש: אתה כבר קילקלת מספיק! עברתי תשע שנים כדי שישכחו אותך, ופיתאום אתה צץ והורס את הכל!

פרס הישן: מה אתה רוצה ממני? ישבתי בשקט, בזמן שאתה שינית תדמית, למדת ממומחים אמריקאיים ליחסי ציבור, רכשת אמינות. אתי שכחו ככלל.

פרס החדש (בלעג מר): אתה ישבת בשקט? לולא ברכתך בכל יום את המנעול של המרתף, היית פורץ מזמן החוצה! איך יצאת עכשיו?

פרס הישן: אתה מכיר את השגעונות שלי. כשאני שומע את שתי המילים "פרשה" ו"ביט" חוץ, אני לא יכול לשבת בשקט.

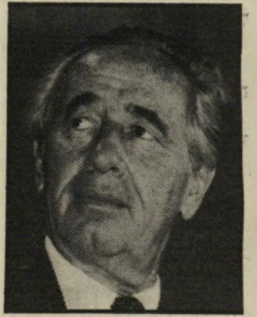
זה מקפיץ אותי. יש לדורנו שלוש משימות: אלף...
פרס החדש: די, תפסיק את הפוילע-שטיקים האלה של בן-גוריון. אתה לא מבין שיש עכשיו תקופה אחרת? עכשיו רוצים לשמוע על חוק...

פרס הישן: חוקי-שמוק! כשיש פרשה ביטחונית וגורל האומה...

פרס החדש (מתחנן): אני מבקש ממך, תחזור למרתף! לפחות עד הרוטציה! תן לי לגמור את הכהונה כמדינאי בינלאומי דגול! עשה לי טובה! תתאפק עוד קצת! חזור למרתף!

פרס הישן: ארקיין! ארקיין! שכה ממני! (נעלם.)
 (פרס החדש נאנח, יושב מאחורי המיכתבה וקורא למזכירה.)

פרס החדש (מכתוב): מקורבי ראשי-המשלה הודיעו שהוא דוגל בחקירת הפרשה עד תום, בתנאי שתתנהל בחשאיות, וכי ראש השב"כ לא יושעה. מדינת-החוק...
 (וכן הלאה. גנבת את הרעיון הזה מן ההומוריסט היהודי האמריקאי ארט שכוולר. הוא כתב רשימה כזאת על ריצ'ארד ניקסון, בימי פרשת ווטרגייט.)

פרס

פרחאן הוא רמגז גאוני מסוגו של אדולף היטלר, והוא שם את מאיר כהנא בכיס הקטן. הוא רוכב על הגל הזה של שינאה וזעם. שום מנהיג כושי אינו מעז לריב עימו. אילו תקף ג'קסון את פרחאן מפני שהיהודים דרשו זאת, היה גם ג'קסון נראה בעיני השחורים כ"רוד תום" מכור. לכן הוא נזהר, מסייג ומגמגם. השחורים מתנגשים עם היהודים בגיטאות, לא מפני שהיהודים צלבו את ישוע, אלא מפני שהיהודים הם הסוחרים ובעלי-הבתים והמורים והפקידים בשכונות השחורות. השחורים רוצים לתפוס את מקומם.

היו זמנים כאשר צעדו היהודים לצד השחורים במיצערי החופש. אבל רבים מן הצוערים האלה דמו לכמה מן הצוערים בהפגנות-שלום אצלנו: הם לא אהבו כל-כך את השחורים, אלא את עצמם. הם הסתכלו בראי ואמרו: "הוי, כמה אנחנו יפים!" כאשר הכושים התחילו להיות תוקפנים, ולתבוע לעצמם את הזכות להנהיג את מאבקם, התרחקו היהודים.

אורי אבנרי

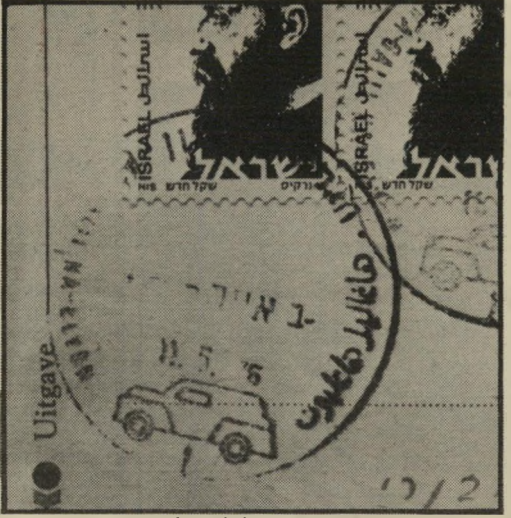
אורי יונה אישי

באותה השעה קיבל המימסד היהודי באמריקה צביון יותר ויותר ימני, כרת ברית עם גיוענים לבנים והצמיח מתוכו תופעות גיועניות מובהקות כמו הליגה להגנה יהודית. כך התרחב הפער, והיה לתהום.

כבר הוחרתי לא-פעם: אם לא נטפל בבעיה זו, יתרחש אסון. ליד הקלפי יגברו 20 מיליון שחורים על שישה מיליון יהודים. בעוד עשר שנים ייראה הקונגרס אחרת. ובאחד הימים יהיה נשיא שחור — ואולי נשיאה שחורה. ההסתה נגד ג'קסון אינה מועילה לאיש. ועוד פחות יועילו ביקוריהם של דוידים שחורים טובים בארץ. יחסינו עם רוס-אפריקה ופרשות כמו גירוש "הכושים העבריים" מהארץ מרעילים את האווירה.
 הרוד תום מת. עכשיו יש שחורים מסוג חדש. זהו כוח עולה. כדאי לקיים עימו דרישה לפני שזה יהיה מאוחר מדי.

מי יבנה הא'ע'אלי?

קיבלתי גלוית-דואר מידידה. לא ידעתי היכן היא מתגוררת כעת, ולכן התבוננתי בחותמת-הדואר. החלק העברי של החותמת היה מטושטש, ולכן קראתי את החלק הערבי. הוא אמר "הא'ע'אלי העליון". לא היה קשה להבין שזהו התעתיק של המילים העבריות "הגליל העליון". לדעתי, זוהי חופזה. מזה 1300 שנים יושבת בגליל העליון אוכלוסיה הדוברת ערבית. זוהי האוכלוסיה המקורית של גליל-הגוים, ממוצא כנעני ערבי.

חותמת הגליל העליון

וישראלי. שהתאסלמה בהדרגה ועברה מן השפה הארמית של הבית השני לשפה הערבית. נוספה אליה אוכלוסיה של מהגרים מחצי-האי ערב. בתקופה מסוימת היה הגליל כמעט ממלכה עצמאית, בהנהגת ד'אחר אל-עומר האגדתי. גם כיום, כמחצית מאוכלוסיה הגליל היא ערבית.

בערבית נקרא הגליל אל-גליל. חותמת-הדואר היתה צריכה לומר בעברית הגליל העליון ובערבית, "אל-גליל אל-עאלי". אגב, גם באנגלית אומרת החותמת "HAGALIL HAEL-YON", וגם זו חופזה. שם הגליל ידוע בכל השפות האירופיות. הדמות המרכזית של הדת הנוצרית גדלה בנצרת. שם הגליל מופיע בכתבי-הקודש הנוצריים. החותמת היתה צריכה לומר באנגלית "UPPER GALILEE".

אנחנו מעוניינים למשוך לארץ תיירות נוצרית דתית. מה הטעם בשליחת דיבר-דואר לחו"ל הנושאים שמות הסרי-משמעות, כשהם יכלו לעורר בלב הממוענים הנוצריים זיכרונות היסטוריים, הטובים עמוק בתרבות המערבית?

שר-התיקשורת אמנון רובינשטיין מדבר הרבה על הכנה הדדית ואחוות-עמים, ועל שיוויון כל האזרחים לפני החוק, ועוד ועוד. איך זה מתיישב עם הכתובת הזאת?

עוד טרמפיסט

אף פעם לא אהבתי את איב מונטן. הוא נראה לי תמיד מלוקק מדי, חלקלק מדי. בניגוד לאשתו, סימון סניורה, שהיתה משכנעת בכנותה, איב נראה לי תמיד כדאיניק. כמו כל כדאיניק, בצרפת בתקופה מסוימת, גם איב מונטן היה שמאלי. בפאריס, זה היה תמיד IN. לא יכולת להסתובב בעירו של ז'ופול סארטר, בין אינטלקטואלים ואמנים, ולא להיות שמאלי.

הוא שר את שיר המחתרת האנטי-נאצית, למרות שלא היה מעולם חבר המחתרת. איכשהו זה לא הזדמן לו. הגרמנים, כך הסביר, באו רק באיחור לאיזור שבו גר, ולכן כבר לא היה כדאי. לאחרונה, מאז מות אשתו, שמעתי שהוא רוצה לעשות קריירה פוליטית, ובאותה שעה בדיוק התחיל לעבור בצעדים מזוהרים מן השמאל אל הימין. עכשיו זה מתחיל להיות IN.

כעצם, מה זה איכפת לי. אם רונלד רגן יכול להיות נשיא ארצות-הברית, מדוע שאיב מונטן לא יהיה נשיא צרפת? הוא לא יהיה יותר גרוע מפראנסואה מיטראן. לי זה לא מפריע. כל זמן שהוא לא מטפס על הגב שלי.

לא מוצא חן בעיניי שאדם, הרוצה לעשות קריירה פוליטית, בא קודם כל לישראל כדי להצטלם עם ראשי-המשלה — ולא חשוב אם ראשי-המשלה הוא בגין, פרס, שמיר או הסוס של קאליגולה.

לא מוצא חן בעיניי שאדם שר למען יהודי ברית-המועצות, או נגד הנשק לסעודיה, או למען ההתנחלויות, או נגד הפלסטינים, כצעד ראשון להשגת הכסף של היהודים והתמיכה של כלי-התיקשורת בדרך למישרה פוליטית בארצו. יש לנו די ברזנים משלנו, ודי טרמפיסטים על כל מיני עניינים טובים ורעים, ומאז ימי איכש מלך גת גם לא חסרים לנו משוגעים מכל הסוגים. אז תודה רבה, לא צריך.

הקדוש הנכון

על המירקע הופיעה הנבחרת של אנגליה, ודגל לבן בעל צלב אדום. ההיזה, אמר הפרשן הישראלי בלעג. יש כאן טעות. צריך היה להיות דגל הינוי-ד'ק. יתכן שהפרשן מכין הרבה בספורט, אבל בעיניי ארצות ודגלים הוא בור גמור. הצרה מתחילה בבית-הספר הישראלי, המחנך את תלמידיו לאידיוק, כלי-התיקשורת, המסרבים עקרונית לדייק במשהו, ממשיכים בחינוך זה. כתוצאה מכך סבורים רבים בישראל כי בריטניה ואנגליה הם שני שמות נרדפים. מדברים על המלך האנגלי, הצבא האנגלי וכו', וזו, כמובן, טעות.

אנגליה היא הארץ בחלק הדרומי של האי הבריטי. פעם זאת היתה ממלכה נפרדת. אולם אחרי-כך כבשו האנגלים את סקוטלנד וגם את וולס ואירלנד, וקמה בריטניה הגדולה. השם הרישמי כיום היא "הממלכה המאוחדת". בתחומי-הכדורגל אין בריטניה (או הממלכה המאוחדת) מופיעה כגוף אחד. היא התפרקה לגורמים. יש נבחרת אנגליה ויש נבחרת סקוטלנד.

הינוי-ג'ק הוא, כפי שמלמד שמו, דגל האיחוד. שולבו ב הצלב של ג'ורג' הקדוש (האנגלי), המורכב מקו מאוזן וקו מאונך הצלב של אנדרו הקדוש (הסקוטי) המורכב משני קווים אלכסוניים, והצלב של פאטריק הקדוש (האירי), שגם הוא מורכב מקווים אלכסוניים. הדגל שהופיע על המירקע עם נבחרת אנגליה היה הדגל האנגלי — הצלב האדום של ג'ורג' הקדוש על רקע לבן.